

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

ANULU L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile neferonate nu se primarou. — Manuscrisurile nu se retrămitu.

Nr. 150.

Vineri, 10 (22) Iulie.

1887.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu 1 Iulie 1887 st. v., s'a început un nou abonament pe trilanulul Iulie, August și Septembrie la care invităm pe toți onorații amici și prieteni ai foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„ șese „ 6 „

„ unu anu 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 francoi

„ șese „ 20 „

„ unu anu 40 „

Abonarea se poate face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de până acum li-se recomandă a însemna pe cuponul numărul fâșiei sub care au primitu diarulul.

Domnii cari se voru abona din nou se binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Brașov, 9 Iulie 1887.

„Ardélul, care era odinioară „țără bogată“ putem să-l numim acum „Ardélul săracu“. Săracu nu numai în privința materială și spirituală, ci și în privința moravurilor. Încă niciodată nu a decădutu o provincie așa de cumplită ca patria noastră mică muntosă sub era lui Tisza“...

Cu această tristă constatare își începe Blasiu Orban, cunoscutul matador al stângei extreme maghiare, ciclul de doi articuli, ce-l publică în „Ellenzék“ dela 15 și 16 Iulie a. c.

Dér nu ceea ce scrie Blasiu Orban despre decădinta Ardealului și destrămarea Ungurilor ardeleni sub „părintescul“ regim țiszaist este, ce ne face să dăm atențiune articulelor săi memorabile.

Cumcă Ardealul, care odinioară a fostu țără independentă și a jucat un rol strălucit în istorie, a ajunsu acum — cum dice Orban — „asilul deputaților pungei cu bani“, locul de refugiu al Neumanistilor, Ielnekiștilor, Ulmaniștilor, Bonczakiștilor, Dardaiștilor, Emichistilor, Pap-Samuiștilor, Benedekiștilor, Tisaiștilor și Andrassy-Laszloistilor — acesta nu e ceva nou pentru noi, precum nu este nou nici rolul rușinos și umilitoru celu joca aji ca e cinea rotă la care urmașii Zapolyeștilor, Bathoriescilor și a Racoșiescilor din Ardeal.

Ceea ce ne îndemna să dăm atențiune de astădată productului spiritual al lui Blasiu Orban este constatarea ce-o face densul cu privire la alegerile trecute dietale.

După ce arată, că aceste alegeri în Ardélu n'au fostu decât un „têrgu de suflere“, ce s'a făcutu cu licența guvernului, ba mai multu încă au fostu unu têrgu patentat de vechituri și o „licitați la care fișpanii au bătutu toba“, Blasiu Orban dice:

„Acăsta n'a fostu alegere, ci a fostu numire din partea fișpanilor în optima formă, numire acompaniată de nisce orgii pe lângă cari se întunecă bachanalele Grecilor și ale Romanilor“.

„Acăsta a fostu unu têrgu de țără, la care s'au vëndutu și s'au cumpăratu suflere, o vëndare de robi, ca și care nici neguțatorii de robi din Africa n'au pomenitu. N'a lipsitu nici răpirea cu forța a celor destinați pentru vëndare, răpire la care gendarmii noștri, și chiar și soldații armatei noastre comune au jucat unu rol foarte problematicu“.

„Ori dora împrejurarea, că Românii, cari n'au voit să voteze, séu cari au doritu să voteze pentru opoșionali, au fostu conduși la urnă cu escortă de gendarmi séu de soldați, și au fostu si liși aici cu forța să voteze pentru candidatul guvernamentalu (cum s'a întâmplat în cercul dela Trascău, Vințulu de sus, Turda, Gilău și în

alte cercuri) nu este o astfel de manifestare a forței brutale și a dreptului pumnului, ca și care nu putem întâlni nici la cele mai sălbătice popore în această măsură?“

Acăsta constatare este pentru noi de o valoare cu atât mai mare în momentele de față, cu cât se face din partea unui corifeu unguur, care a dat de repețe ori doveși în dietă, că numai amic și binevoitoru nu este față cu Românii.

Cetitorii noștri își voru aduce aminte, că Blasiu Orban a fostu acela, care s'a ridicat la 1885 în dieta unguurescă cu atâta vehemență în contra pressei române din Transilvania. Nu se potă dér nicidecum bănu că ține parte Românilor când vorbește de brutală siluire a alegătorilor români din Ardélu.

Este curatul adevăr, ce-l exprimă Blasiu Orban. Alegătorii români din Ardélu „cari n'au voit să voteze“ pentru candidații acestui regim teroristic, au fostu duși cu forța la urnă.

Lumină se face asupra situațiunei poporului român din Ardélu chiar din partea adversarilor noștri.

Dacă acestu „regim urgisit de partidă“ s'a putut susține pe spinarea noastră 12 ani, atunci de sigur, că nu noi Românii purtăm cea mai mare vină, ci aceia, cari au făcut uniunea și cari astăzi dau 69 de mameluci dintre cei mai servili acelu guvern, care, după cum accentuă Blasiu Orban: „ne-a înzestrat cu dări urcate de 45 milioane și cu contractarea unei datorii de 900 milioane“.

Din afară.

„Curierul Bursei“ din Berlin reproduce svonul cum că o întrevedere a Impăratului Wilhelm cu Țarul ar avea loc la Danțig, pe timpul manevrelor de toamnă.

„Gazeta Crucei“ dice în privința diferitelor versiuni asupra unei preținse campanii germane contra valorilor rusești, campania ce ar avea de scop să silască pe Rusia să reînvoiescă alianța celor trei împărați, că Germania nu mai are trebuință de această alianță.

Tote puterile au răspuns la nota turcescă în privința alegerii prințului de Coburg. Rusia refuză categoric să recunoască cea mai mică valoare ori-cărei hotăriri ce ar lua Sobrania actuală. Englitera, Franca, Germania și Italia sunt dispuse să accepte pe prințul de Coburg dacă adăptarea puterilor la alegere va fi unanimă. Austria, în răspunsul ei, a mersu puțin mai departe. Ea a quis, că trebuie să se puie capăt situațiunei bulgare prin alegerea unui prinț și că guvernul austro-ungar e dispus să accepte o alegere făcută conform tratatelor.

Mai multe diare parisiene vedu în neratificarea convențiunei egiptene unu triumf al politiceii franceso-rusești.

„Kreuzzeitung“ scrie într'unu articulu în care combate valorile rusești între altele: „Causele că Rusia este până n gât înglodată în datorii sunt a se căuta în politica ei esteriță, nu mai puțin ca în stările ei miserabile interne. Cu tote că Rusia numai cu capitalu german și-a pututu construi drumuri de feru și înarma oștirea, slavofililor li-a succesu a scote pe Țaru din legătura de amiciți cu Germania și a-lu îndemna să ia măsuri, cari făcură să se apropie pericolul unui conflictu războinicu. Este timpul supremu ca posesorii germani ai valorilor rusești să scape ce mai este de scăpat. Pentru Germania nu se tractează numai de a scuti pe cetățenii săi câtu mai multu de pagubă, înainte de ce va izbucni cu totă vehemența bancrotul de stat ruseșu, ci se tractează și de a închide totalu piața germană

pretensiunilor de bani rusești și de-a paralisa pe principalul urzitor al neliniscirei constante a Europei a paralisa totdeodată și pofta neîndreptătită și nesățioasă a Rusiei de a-și extinde puterea care poftă împedecă o jumătate de lume în dezvoltarea ei naturală, cel puțin pentru unu véc de om. Rusia pretinde unu prețu imposibil pentru reînvoirea legăturii cu Germania, pretinde adică să i se dea deplină libertate de acțiune în Orientu. Germania însă nu potă da nimic ce ar pută amenința pacea ei proprie, ca și pacea puterilor amice cu ei.

După tote prevederile nu se potă conta acum la o restabilire a amiciției ruso-germane. Mai curându se potă aștepta sosirea unei faze, ce va face să se ridice mâna pedepsitoare a lui Dumneșu.

Se asigură că lordul Rotschild din Londra ar fi mersu în Germania anume în cestiunea valorilor rusești și că ar fi avut convorbiri cu contele Herbert-Bismarck. Persone de frunte politice germane spun, că lupta în contra valorilor rusești are următorea cauză: Germania portă de ani o politică rusofilă, așa că câteodată s'a mahnitu și a devenitu cu neîncredere unu altu stat (Austria). Nisuițele rusești dovedesc însă la rândul lor nu numai lipsă de amiciți, ci chiar o direcțiune dușmană Germaniei. Deficitul Rusiei crește pe fiecare an și Rusia are în fiecare anu necesitate de împrumuturi. Față cu aceste nisuițe anti-germane ale Rusilor, politica germană nu mai potă privi la ele cu mâinile încrucișate, ci prin aceea că previne pe posesorii valorilor rusești de pericolele eventuale, voesce să atragă atențiunea cercurilor conducătoare rusești la aceea, că dacă se va urma mai departe politica anti-germană, acăsta potă să aibă pentru Rusia urmări foarte seriose economice. Aceste argumente să i le fi comunicat și contele Bismarck lui Rotschild.

SCRILE ȚILEI.

Ministrul de comunicațiune unguurescă a condamnatu administrațiunea căii ferate locale St. Lörincz la 2000, societatea tramvaiului din Pesta la 5000 fl., fiindcă ele nu și-au comandat șine și vagoane în Ungaria, ci în Austria. Acăsta a produsu mare senzațiune între industriașii austriaci și a deșteptat în ei dispozițiunea d'a începe o a doua edițiune a războiului boem contra fâinii din Ungaria. Se vorbește că turnătoriele de feru și fabricele de vagoane din Austria se consultă în comun, că ce atitudine au să ia față cu procederea guvernului unguurescu și dacă n'ar fi cu cale să induplece guvernul austriacu să ia măsuri de represalii în contra esportului unguurescu.

—x—

După noul regulament de cășătorii în armată, în corpul statului major general, în ramura administrațiunei îmbrăcăminte și în despărțemintele de trupe dela hergheli e permis a fi cășătorii numai jumătate, la celalalte specii de arme numai a patra parte dintre oficeri, ér dintre auditori și medici militari dela a 7-a classă de rang inclusive în jos, apoi dintre comptabilii trupelor numai două treimi, totu așa și dintre funcționarii militari dela a 7-ea classă de rang în jos. Se înțelege aci totdeuna efectivul de pace. Venitul secundar anual al candidatului de însurătoare trebuie să fiă: pentru căpitan din statul major 1200 fl., pentru maior, loc.-colonel și colonei din statul major 1000 fl., pentru oficer subaltern de ori ce categorie 1000 fl. pentru oficer de stat major 800 fl., pentru sublocotenent, locotenent, căpitan, comptabil 600 fl., pentru funcționar militar, dacă n'au lăfă anual de 1200 fl., o sumă care îi întregesce acăsta lăfă. La oficeri — afară de funcționarii militari — sub 30 ani de etate se cere unu spor de 50 procente la venitul secundar. Oficerii peste 60

anl de etate se potu căsători, decât mirăsa renunță la pensiunea de văduvă.

—x—

Posiția șefilor muzicilor militare este câtu se pôte de nesigură. Ei adevă nu ocupă nici un grad, nu au nici o putere disciplinară asupra omenilor, pe cari ii conduc și sunt angajați numai pe vreme scurtă cu contract. In mai multe rânduri au petiționat la ministerul de război, ca să fiă și ei primiți în statul armatei, der până acuma fără rezultat. In timpul din urmă se vorbește, că cercurile competente se ocupă cu cestiunea regulării poziției șefilor muzicilor militare.

—x—

Pentru restabilirea șoselei *Surdac* ministrul unguresc de lucrări publice și comunicațiune a încuviințat 5075 fl. Prin această erăși se ia în rândul șoselelor comitatense cea mai importantă linie de legare între Ardelu și România.

—x—

Fostul deputat al *Tergului-Mureșului* Adam Lazar a intentat trei procese de presă deodată: contra d-nei de Földvay, contra lui „Kolozsvar”, și contra tipografului Alex. Imreh.

—x—

Sâmbătă la 6 ore după amezul d-nii oficerul din garnisona de aci voru ține *împușcare de plăcere* la casa de dare la semn de sub Tempa.

—x—

In afacerea *reînnoirii convenției postale și telegrafice între Austria și Ungaria* s'au ținut mai multe zile tractări în Viena. Neputându-se înțelege delegații celor două guverne asupra unor amărute importante financiare, tractările s'au amănat până în Septembrie.

—x—

Juninea română din Reghinu și giură va arangia la 9 Augustu n. petrecerea de văr îndatinată în sala promenadei din locu. Venitul curat este destinat pentru despărțământul XVII al Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român. Prețul intrării: de persoană 1 fl. v. a. de persoană în familia peste 2 membri câte 70 cr. v. a. Inceputul la 5 ore p. m. Reghinul-săsesc 14 Iulie 1887. Pentru comitetu Dr. *Alexandru Ceșianu* președinte. *Iacobu Butnariu* v. preș. *Simeon Zehan* secretar. *Dr. Absolon Todea* casar. *Georgiu TERNĂVEANU* controlor. Cu această ocaziune se voru produce și jocurile „Călușerul” și „Bătuta”. Oferte marinimose se primesc cu mulțămă și se voru chita pe cale diaristică.

—x—

In ținutul *Ciuc-St. Domokosului* facu mari pagube urșii. La 1 Iulie n. au măncat bestiele trei boi, până la 10 Iulie le-au căcut jertfa alți opt boi, er patru au fost tare vătămăți. La 10 Iulie n. făcându-se o vânătoare, a fost împușcată o ursică mare; ursul a scapat și la 11 Iulie a sfășiat erăși doi boi.

—x—

Primarul Iosef Peter și judele Imos Szilagyî din *Comolau*, comit. Trei-scaune, cerându-se pe drum cătră casă cu doi locuitori din *Lețfalent*, cari aveau la ei topore ascuțite, au fost bătuti și răniți, cel dinteu de mörte, alu doilea ușor. Amendoi *Lețfalentii* au fost predați judecătorei cercuale din *Sepsi St. Georgi*.

—x—

Se anunță un nou succes din partea unui tineru român la *Paris*. D. N. E. Grant, din peste 400 de concurenți, a isbitu să fiă primitu la școala de *Bele-Arte*. D. Grant espuse și un tablou în salonu, care a ostu foarte mult admirat, dice „Romănul”.

Turda, 8 Iulie 1887.

Cu mare bucuria și plăcere am cetitu în No. 134 alu „Gazetei Transilvaniei” hotărrea poporenilor români din *Ciugudelu*. Mă grăbescu a aduce la cunoștință, că în anii trecuti s'a făcutu asemenea mișcare îndreptată în contra beției cu scopu de a se ajata școala cu părăsirea cărciumei în comunele de lângă Turda: *Copand*, *Petri-dur*, *Indolu*, *Sciopi* și altele.

In *Copand* s'a întâmplat că unu anu de zile după hotărre nici unu omu nu a mersu la cărciumă, nici n'a dusu acasă beutura din cărciumă. Arendașul din Turda *Fekete Ferencz*, omu de omenia, întelnindu-se cu fruntașii din *Copand* a dăsu că nu-i pare rău c'a pierdu câteva sute și a lădatu deciziunea poporului, dăcându să fiă firmi și pe viitoru... A luat arenda apoi unu jidanu. Acesta a adus jidovi în comună. N'a isbitu însă cu nemicu, până ce dădu o sumă anumită pe sēma școalei confesionale pe anu, s'a deschis cărciuma la două case oneste la Români de ai noștri, unde nu-și pôte vinde omul dedatu la beutura totu ce are, anume: făină, găină, bucate și altele, nici nu pôte bea câtu agonisește peste săptămână, ci numai la modru; eră cu banii ce'i dă arendașul multu s'a ajutat școala, chiar acum totu din banii aceia se face coperișu la casa parohială. Indata ce nu va solvi arendașul ce a promis, la momentu cărciuma e închisă.

Cu părere de rău se observă că în comunele învecinate, unde arenda se dă prin licitația și unde s'au mai mulți posesori la regale nu au putut dobendi omenii vr'unu rezultat. In *Copand* și *Cianul* deșertu fiindu numai unu singuru posesor e ușor a nu suferi în comună jidanu, eră unde sunt mai mulți posesori, ori unulu ori altulu câte zile are dreptu de arenda și le dă la jidanu, și de aci se pôte explica, că în comunele numite poporul cu tôte că a primitu a da pedepsă de 5 fl. v. a. pe sēma școalei și s'a jurat că nu va merge în cărciumă, totuși se duce er dobend școalei nu aduce. Cum ar și cuteza a cere din venitul anualu alu arēdei de vinarsu o parte pe sēma școalei, decât arendașul și oficialulu la momentu sunt gata a face școala comună și a face ca preotulu să se mute de acolo (? ? — Red.)

Numita mișcare a avut totuși efectulu, de nu-i comună în care mai mulți poporeni se nu se fi lăsatu totalmente de beutura de vinarsu (rachiu).

Rogu pe on. d-nu Redactoru să binevoiască a da locu acestor sire, de aceea ca se ni se spună și arate de cei competenți și pricepători, cum am putea răscumpăra regalele în comune curat romănesci? ca să scăpăm de sobolii de jidan și de alți arēdași streini.

Ore-cine.

Din Comitatulu *Solnok-Doboca*, Iunie 1887.

In 17 l. c. a fostu alegerea de deputat dietalu în cerculu *llander* mari. Nefiindu unu contra candidat, fu alesu prin aclamațiune guvernamentalulu *Simo Lajos*. Peste totu în comitatulu în specialu în acestu cercu sunt aspri domii noștri; der așa le sunt și poruncile, căci pe cine voesc „*Măria Sa Banfi-pasa*” numai clipește din ochi și trebuie să fiă alesu, că domni solgăbirii și notarii se calcă unii pe alții pe picioare în graba ce mare spre a indeplini porunca: trăgându-ne și împingându-ne să pășim după placulu lor; aceia cu cētă sunt mai ascultători de „*Măria Sa*” cu atata sunt mai aspri față de noi, încatu se ne pōtă ne-ar suci și ne-ar întorce ca pe nisce păpuși spre ași ajunge scopurile. Durere, asta le și succede acolo unde conducători poporului: preoții și inteligința română sunt omen și

garnici, omeni ai intereselor personale, cari afară de săturarea pântecelor lor nu vreu să scie de națiune și de programul ei.

Prețutindenea se află neghină, și deci nici aici nu a putut lipsi, înțelegu pe acei preoți cari în locu să fiă conducători poporului, s'au degradat a fi *Juda* vândătorulu, călcându programa națională din *Sibiu* au participat la alegerea din *Ileanda* mare, ca să se sature la o masă cu domni sciind că numai la alegere o pot face acesta, fiindu că la alte ocaziuni sunt priviți cu multu mai inferior decâtu să pōtă participa la o masă cu ei.

Printre astfelu de preoți participători la alegere avusem nenorocirea a cunoșce pe mare toastatorulu și în astfelu de merite „patriotice” îmbetrinitulu *Vasile Hozan* din *Fodora* română, ginere-sēu parochu în *Chizen*, *Mada* din *Baba*, *Hosulu* din *Glodu*. *Popa Mada* a trăit bine la mesă, aușind toastându pe alți popi, s'a ridicat și elu să toasteze bolborosind cuvintele: „*Măria Ta!*” „*Măria Ta!*” mai departe însă în butulu multor opinii nu a putut duce cu toastulu, deci unulu dintre cei din jurulu său ilu tragea de vestminte să ședă, altulu i a astupat gura cu o bucată de pâne, și astfelu și-a intrerupt toastulu care nu promitea lauri. Au mai toastat și alți preoți alu căroru nume nu le-am putut sci, der nici că merită să fiă scrise în colonele diareloru romănesci.

Dintre Români necărturari au participat mai cu sēmă primarii și acei alegători cu dreptu de alegere. ai căroru păstori sufletesci încă au fostu de față.

Mese întinse au fostu în trei locuri pe sēma „domnilor”, mănăci și beutura „domnesci”; pe sēma jidivilor totu asemenea der coșerū, pe sēma „proștilor” câte o bucată de pâne și clisă (slănină) și câte o sticlă de rachiu dreptu răsplată pentru perderea lucrului de câte două zile.

Jidovii după ce unii s'au îmbetat au jucat pe deșupra meselor. Dintre acești jucăși unulu a căpătat și câțva punni de suveniru.

Eram să uit că domnul deputat în vorbirea sa a asigurat pe alegători, că partida liberală s'a nisui ca peste trei ani venitele comunelor să se măresc într'unu modu foarte însemnat prin aceea, că regaliile voru deveni comunale, deci va scăde repartitia dela 40—50% ia 6%. Asta a fostu și a trecut, der abia la o săptămână în foia patriotică „*Szolnok-Doboka*” a apărut unu articolu de fond, care ne spune că de fostu va fi, der regaliile trebuie să le răscumpărăm cu banii noștri.

Etă promisiune frumoasă; cam așa va fi și esoperarea celor 30 de arginți la cari după cum se șoptesc li s'a dat a spera preoții „patriotici” susnumiți.

Argus.

Sân-Petru, Iunie 1887.

Maialulu elevilor dela școala centrală ortodoxă română din *Sân-Petru*, afiliat Șacelu și *Uciuc*, din tractulu protopresbiteral alu *Hațegului*, care fu amănat din cauza unui morbu greu de tuse scă, se ținū numai Sâmbătă în 13/25 Iunie în frumoșă și romantica luncă ce este situată spre sudu dela comuna *Sân-Petru*. Timpulu fiindu foarte favorabilu elevii și-au petrecut destulu de bine intonându și versuri scolare.

Esamenulu de vară alu elevilor dela școala noastră centrală ortodoxă română din *Sân-Petru* afiliat Șacelu și *Uciuc* din tractulu protopresbiteral greco-orientalulu *Hațegului* amăsurat deciziunei eforiei scolare, în conțelegere și cu reverența sa d-lu protopresbiteru trac-

FOILETONU.

(8)

Misterele Veneției.

de *Edouard Didier*, traducere de *Ioan S. Spertali*.

III.

Flametta.

Familia de care se interesa așa de multu bunulu gondolieru locuia într'o colibă părăsită pe partea occidentală a *Lidului*, unde 30 de ani după aceea vestitul arhitectu militaru *San Micheli* clădi castelulu *St. Andreiu*. Coliba asta avē legenda ei. Iac'o:

Uscocii, acei tâlhari de mare cari aprupe unu secolu pustiiră malurile Adriaticei și facură atata rău comerțului maritim, începū atunci isprăvile lor fiorose. Cele dânteu încercări ale lor în potruva Veneției n'au voru nici unu succes și corabia lor, care luă parte la expediția această, nu mai vedu niclodată cōstele *Dalmăției*.

Echipagiulu acestei corăbii debarcase la capetulu *Lidului* pentru ca să chibzuiască unu atac. Unu pescarū venețianu își prinsese gondola nu departe d'acolo așteptându dorile, pentru ca să și arunce mrejele. Elu surprinse pe Uscocii, cari vorbū unu dialectu jumătate illyricu și jumătate dalmatū. Astfelu elu află că tâlharii aceia lăsasera numai doi omeni pe bordulu corăbiei lor și că plecaseră cu totu restulu echipagiului în luntre ca să încerce unu jafu nu în inima Veneției, ci undeva într'unu locu pustiu din *Giudecca*.

Indata ce pieră Uscocii în umbrele nopții, pesca-

rule se îndreptă spre corabia care adusese pe tâlhari și care era la puțină distanță de mal.

Cum ajunse în loculu unde era ancorată, pescarulu își aședă fără șgomotu luntrea d'alungulu zidulu corăbiei, în cea mai mare tăcere. Ascultă apoi câteva minute și neaușind nici celū mai micu șgomotu pe corabiă, pricepu că amendoi tâlharii cari trebuiau s'o păzescă adormiseră repede.

Pescarulu se cocoță pe meterezurile corăbiei și mai nainte d'a o visita, puse mâna pe o pârghia cu care se ridică greutățile și care era asvilită pe podu. Și nu greșise, fiindu că abia făcuse patru pași pe podu în partea cea mai înaltă, când dări că eșia unu capu din fundulu corăbiei

„Drace! trebuie să-lu culcu!” își duse elu în gându vedându că capulu era urmatu d'unu corp și că totulu infățisa unu tineru din cei mai voinici, care sărise sprinten pe podu.

Fără să aștepte ataculu pe care-lu prevedea, pescarulu ridică pârghia și trase una bună în capulu nenorocitulu Uscocii, care-lu prinsese. Tâlharul cădu câtu era de lungu fără măcaru să tipe.

„Unu la mână!” duse pescarulu.

Însă nu scăpase de primejdia cea mai mare fiindu că într'această clipă cădu pe podu o ploaie de glonțe trimisă de o pușcă din fundulu corăbiei.

Pescarulu nu fusese atinsu, însă pentru ca să inspire mai multă încredere singurulu vrășmașu pe care șcia elu că-lu mai are, se gândi că era mai bine să se facă că a fostu lovit de mörte. De aceea se și lungi elu pe podu și nu mai mișcă.

Ni trecuse nici unu minutu și dări unu bărbat scoțendū capulu, pe urmă unu brațu, pe urmă unu picioru. Numai decâtu apoi o umbră apărū între funii. Era gata să intre în meterezurile când pescarulu sări în sus și-lu lovi și pe cestaltu tâharu cu pârghia în capu și-lu omori.

Acum pescarulu era stăpănu pe corabiă. Se scobori în corabiă și cu unu burghiu grosu făcu două găuri în zidulu corăbiei sub linia de plutire, pe urmă se sul pe podu și după ce se duse erăși în luntrea lui, apucă în pripă spre Veneția ca să înștiințeze pe guvernulu de ataculu Uscocilor.

Uscocii fură prinși și mulți fură omoriți mai nainte d'a se fi putut sui erăși în luntre. Er ceilalți ajunseră până la corabia lor, este adevăratu, însă pentru ca să constate că în fundu intrase apa de patru picioare și că nu mai putea fi cărmită. Astfelu toți tâlharii fură prinși și spânzū aș a doua zi în piața obișnuită pentru astfelu de lucruri, pe *Piazzetta*.

Spre amintirea serviciului ce făcuse elu *Serenissimei Republice*, primi numele de *Salvator* și stăpănirea îi dete lui corabia, care adusese pe Uscocii.

Rămășițele acelei corăbii nu prea erau lucru mare. Corabia era veche și nu putea fi drăsu. Afară de asta era încărcată cu piatră de gărlă. *Salvator* sciū însă să tragă profitu din lemnăria acelei corăbii. Elu o deslăcu în bucăți și hotări să și dădăscă o casă chiar pe loculu acesta, în partea despre răsăritu de *Lido*. Pe tărēmulu acesta mlăștinosu, în nisipurile acestea mișcătore era trebuință să se dădăscă pe stilpi ca în Veneția. De aceea și *Salvator* folosi catargurile corăbiei ca bază a clădirii

tuală, s'a ținut Duminecă în 14/26 Iunie sub presiunea nepregetatului și zelului domnului protopresbiteru alu tractului Hațeg: Ioan Rațiu, la care pe lângă un public destul de numeros din numitele comune participă și onor. d. br. Nopca dimpreună cu onor. sa consortă, cari locuiesc în comuna Săcelu.

Numiții oșpeți au asistat aproape de la începutul esamenului până la finea lui, fiindu pe deplin satisfăcuți de răspunsurile cele prompte ale elevilor din toate obiectele, precum și din limba maghiară: binevol și de astădată a premia (amă dori să nu-i fi premiat numai pentru că-i voru fi răspuns copii după plac în limba maghiară, căci în acestu casu premiul și-ar perde ori ce valoare. — Red.) pe elevii nostri și anume alose din clasa întregă din aproape 50 elevi prezenți pe elevul Vasile Simulescu și ilu premiă cu 1 fl. v. er pentru ceilalți puse la dispozițiune suma de 9 fl. v. a. care sumă numai decât s'a împărțit între elevi luându-se dreptu basă frecventarea și diligența lor, cauzându prin acesta o bucurie generală atât elevilor cât și părinților. Pentru care faptă maritimă subscrisul în numele poporenilor și elevilor acestei școle iml țin de datorință a exprima iluștrilor oșpeți mulțămia publică. Dea a totu putintele Dumneșeu ca elevii școlii noastre să fie mai adeseori fericiți de atari binefăcători, deorece părinții lor prin vitrigitatea timpurilor sunt foarte săraci, er copii lor talentați.

Gheorghiu B. Reites u.
Inv. diriginte.

Sciri militare.

Austro-Ungaria. Deorece proiectul d'a se înființa o fabrică de arme ungerescă a cădu definitiv, precum se pare, rămâne fabrica austriacă din Steyr singură să furnizeze armele pentru armată. De aceea se voru începe tractări cu ministerul de honveți în privința prețului și terminului predării puscilor cu repetiți la trupele de honveți. Decă terminul se va stabili totu celu fixat pentru predarea puscilor cu repetiți armatei comune, atunci fabrica din Steyr se va mări.

Raportu polițienesc.

Dilerii de aci Ionu Popazu și Ionu Zerantia au furat alaltaer după amă, într'o cărciumă din Brașovulu vechiu, unui colegu alu lor beatu banii ce-i avea și-i împărțiră între amândoi și părăsiră cărciuma. Poliția descoperindu-i, îi dete pe mâna judecătorei competente.

Eri dimineță la 3 ore, calfa de curelaru fără ocupațiune și vestit prin furarea unui ceasornicu, George Klökner, pătrunse într'unu bordelu în Blumena, provocă scandalu, sparse o lampă și nu se liniști decât când poliția ilu puse la rēcōre în arestulū ei.

Fosta economă a unui croitoru de dame de aci, cuprinsă de dorul de a mai vedea casa fostului ei stăpān, puse în absența acestuia de-i deschise locuința unu lăcătușu și transportă întregu mobilierulū ei în locuința ei. În contra făptuțōrei s'a pornit cercetare penală.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

CATANIA, 21 Iulie. — Colera continuă. Alaltaer au fostu 54 casuri, dintre cari 31 cu sfērșitū mortalū.

PARISU, 21 Iulie. — Comisiunea financi-

ară a senatului a acceptatū mobilizarea de probă.

NEWYORK, 21 Iulie. — La Minneapolis a arsū celū mai mare hambarū de cereale alu statelorū nordvestice cu 580,000 busheli grāu. (Unu bushel=35,24 litri. — Red.)

Ultime sciri.

Viena, 20 Iulie. — „Neue Freie Presse“ susține că deputațiunea bulgară a căutatū să hotărască pe principele Ferdinand de Coburg să mērgă îndatā la Sofia, spre a începe chiar în capitala sa negocierile cu puterile semnatare ale tractatului dela Berlinū și că principele Ferdinand a făgăduitū deputațiunei că va da peste 14 zile unu răspunsū definitivū.

O parte din delegațiunea bulgară a plecatū aserā de aci spre a se întōrce la Sofia, ceilalți voru pleca astăzi.

DIVERSE.

Transportarea osēmintelorū lui Columbus. — Rēmășițele mortuare ale descoperitorului Americi, Cristof Columb, se voru transporta în fine în Geneva, orașulū sēu natalū. Transportatorulū lorū, Monsignore Cocio, internunțiulū sfântului scaunū în Brasilia, a plecatū la 2 l. c. Pe corabia „Matteo Brazzo“ la Genua, unde osēmintele voru fi înmormēntate definitivū cu mare pompă bisericescā.

Cutremure de pāmēntū. — În 17 Iulie s'guduituri de cutremur de pāmēntū s'au simțitū la Cair, Roma, Sicilia, Brindisi, Catania, Lecce, Ischia, Livorn și Parma. O erupțiune imensă de vapori se produce din craterele Etnei. De asemenea s'au simțitū s'guduituri în Chio și Smirna. O violență s'guduiturā s'a produsū în insulele Rodos și Creta. La Rodos, câteva coșuri au fostu crāpate, câteva case s'au stricatū în Creta. Aci o persoană a murit de spaimă.

Orașu arsū. — Orașulū rusescū Swiencany din guvernāmēntulū Vilna a arsū; 350 case au fostu pefăcute în cenuse; 6000 omeni suntū fără adăpostū. Cea mai mare parte a pāgubașilorū suntū israeliți. Paguba se ridică la 1¼ milioane ruble. Miseria e nedescrisibilă.

Unu diamantū în pāntecele unui pesce. — Currierulū Statelorū-unite scrie că zilele acestea unu orecare Giles Busby, negustorū de pește din Toledo, în apropiere de Chicago, a făcutū o descoperire forte ciudată. Curățindū unu pesce, a găsitū în intestinele lui unu forte frumosū inelū de diamante, pe care era gravată pe dinăuntru inscripțiā: „J. A. B. Chicago, 1869.“ Onestulū neguțatorū a trimisū numai decâtū inelulū șefului de polițiā din Chicago, care a și descoperitū pe proprietara d-na Iulia A. Lennox, care a trimisū neguțatorului unu cecū de 100 dolari. D-na Lennox, alu cărei nume de fată este Bennelt, se logodi în 1869 cu d. Lennox. După doi ani, cu ocaziunea căsătoriei lorū, d. Lennox cumpēră acelu inelū cu prețulū de 450 dolari și-lu dete soției sale care ilu luā cu dēnsa în călōtoria de nuntā ce făcurā. În cursulū acestei călōtorii în momentulū când trecurā cu trenulū riulū St. Laurent, aproape de Montrealū, tinēra femeie se spālā în vagonulū de toaletă și inelulū îi cădu din degetū și alunecā pe tubulū de scurgere a apei. Inelulū a cădu de sigurū în riulū St. Laurent și a fostu înghițitū de pescele în pāntecele căruia elū a fostu găsitū.

Calea feratā prin Siberia. — O scire din Petersburgū spune, că calea feratā siberiană care va lega Marea Baltică cu Oceanulū Pacificū se va realiza. Zilele trecute, Țarulū a aprobatū hotăririile consiliului de statū ce orēnduia lucrāriile traseului călei ferate dela Tomsk la Irkustk și Stretinsk pe Oceanulū Pacificū în 15 zile. Calea va trece peste Tiumen (granița Siberiei spre Rusia) îndreptāndu-se prin Tomsk. Irkustk și Stretinsk, celū din urmă orașu pe Silka, unu afluentū alū lui Amurū; bucatā peste laculū Nhanka o voru face călōtorii pe vasulū Amurū, după care în o zi cu calea feratā până la Wladiwostok, stațiā finală.

O statistică tristă. — Unu senatorū din Vosgi (Francia) D. Claupe, a făcutū de curēndū unu raportū forte instructivū: raportulū este resumatulū anchetei oficiale asupra debitanților de vinū, numărulū lorū și asupra efectelorū produse de alcoolū. Raportulū este forte întristatorū; elū grupēzā, cifre de necrețutū, însă nediscutabile și reale. În fiecare anū, în terminū mediu, populațiunea muncitōre cheltuesce unu miliardū și 600 de milioane franci numai pentru beutura în pāhāruțe, adică patru milioane de hectolitri de rachiu socotindū se cu 4 franci litrulū. Acēstā consumațiune este multū favorizatā de spirirea numărului cărciumelorū. În 1875 existau în Francia 342,622 cărciumi; astăzi suntū peste 400,000; adecā 4 cărciumi pentru 94 de locuitori. În departāmēntulū de Nordū ancheta a găsitū o cărciumă pentru 29 alegētorū. Muncitorii nu pot intra s'au eși din fabrici fără a întâlni la fiecare sută de metri o cărciumă care-lū invitā și unde lasā cea mai mare parte din banii căști-gați cu munca, precum și sănătatea sa. Și acēstā se cheimā progresū!

„Azienda“ societate austro-francesă de asigurare pe viață și de rente. Sub președintiā ilustritāții sale prințului Constantin Czatoryski s'a ținutū în 8 a lunei trecute a V-a adunare generală ordinară a societății. Raportulū făcutū de directorulū Dr. I. Klang constată, că mersulū afacerilorū în anulū 1883 a avutū cele mai îmbucurātōre progrese. S'au realizatū polițe nouē asupra unui capitalū de asigurare în valōre de fl. 5,180,866 făcēndū întregulū capitalū de asigurare cu finea anului fl. 36,565,600. Intre afacerile nouē nu se găsescū nici Asociațiunī nici contra asigurāri, ci ele constau numai din asigurāri pe viață și pentru casū de mōrte. Venitulū premiilorū a fostu fl. 828,981.52 sporindū-se față de anulū trecutū cu fl. 35,740. Incasarea generală dā cifra de fl. 4,921,223.03 adică cu fl. 74,008 mai multū ca în anulū 1885. Plătirea din contractele de asigurare s'a ridicatū la însemnatā sumă de fl. 1,174,341. Reserva de premii au fostu fl. v. a. 3,915,954.76 cu fl. 171,515.77 mai multū ca în anulū trecutū. Fondulū de acoperire întregū alū societății este de fl. 9,322,921. Adunarea generală hotărī împărțirea unei dividende de 5%.

„Azienda“, societate de asigurare austro-francesă. În 8 a lunei trecute s'a ținutū a IV adunare generală a acestei societăți sub președintiā ilustritāții sale a prințului Alexit Poninski, în care d-lu directorū Denis Sienkiewicz a cetitū darea de sēmă pe 1886. Raportulū constată că în ori ce privință afacerile au mersū bine în anulū trecutū, mai cu sēmă că clienții în asigurarea de focū au crescutū cu unu numărū forte îmbucurātōrū. Veniturile premiilorū pentru asigurare contra focului au fostu de fl. 2,448,096.54 kr., pentru asigurāri contra grindinei fl. 626,130.15 cr., pentru asig. de transport fl. 424,882.09 cr. Venitulū generalū a fostu dimpreună cu rezervele de fl. 2,578,779.67 cr. Față cu acestea solvirile pentru daune, reasigurāri etc. în ramura focului fl. 2,358,247.20 în ramura grindinei fl. 601,615.94, în ramura transportului fl. 348,162.47. Cu finea anului rezervele totale, eschișēndū capitalulū de acții, au fostu de fl. 1,273,486.68 cr. Căștigulū curatū este de fl. 101,642.76 cr. și adunarea generală a hotărītū să împartā din elū 9% dividende, după ce se voru estrage mai nainte dotāriile prevēțute de statute.

Editorū: Iacobū Mureșianu.

Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianu.

lui, și pe vrfurile catargurilorū bātute în nisipū își qidi coliba.

Coliba acēstā, spēndurată, ca să qicemū astfelū, între cerū și pāmēntū, făcea efectulū celū mai ciudatū. Sēmēna cu o ladă mare pe care ar fi ridicatū niște copii în jocurile lorū pe patru prājini unde se ținea în echilibru numai prin minune.

În nopțile de furtună de multe ori era s'o ia vēntulū și s'o asvirle în fundulū lagunelorū. Însē de 30 de ani se ținuse bine și adăpostise bine-rēu pe Salvatorū și p'ai sēi.

În minutulū când facemū cunoscință cu dēnsulū, Salvator nu mai este pescarulū acela voinicu, care a sciutū să scape Venetiā de prada Uscocilorū. Acum este unu moșu bētrānū și așa de îmbētrānitū din pricina profesiunei lui, încātū nu se mai pōte duce pe mare, unde brațulū lui nu mai are putere s'arunce mreaja, să stringā pānzele grele cōtrānitate ale pescarilorū Adriaticeii, nici să mai strige, nici să astupe găurile.

Bētrānului Salvator îi trece vremea acum privindū de pe malū acele valuri, cari de atâtea ori erau sē-lū îneca și în mijloculū cărora în timpū de 40 de ani elū și-a expusū vorosū viēta pentru ca să căștige pānea familiei.

A fostu o vreme când familia acēstā numēra printre membrii sēi trei flācăi voinici, vestiți ca cei mai dibaci pescari de pe cōste.

Acei trei flācăi, copii cei d'antēi ai lui, au muritū în mare, acum 5, 4 și 2 ani, lāsāndū dreptū singurā moștenire bētrānului lorū tatā și tēnerului lorū frate patru

orfani de hrānitū, tocmai în ceasulū când Salvator simte cu disperare că-lū părăsescū cu desēvirșire puterile.

Încāi decā celū din urmă nāscutū alū sēu l'ar putē înlocui și ar îngriji celū puțin de trebuincioșele acestui suplimentū de familie, care i-a sporitū pe a sa, însă nu este în stare și Salvator se gāndesce amarnicu că pōte este chiar vina lui ca tatā de familie.

Acēstū din urmă copilū alū lui Salvator n'are într'adevērū nici puterea nici vitejia frațilorū lui mai mari; elū încā din frageda'i copilāriā a fostu încuragiātū la leneviā.

Mai tārziu, rēsfātātū de totā familia, a crescutū, s'a insuratū și elū, fără însă să ajungā a fi omū. Numai cu numale este pescarū. Este leneșū, cleveitorū, vorbārețū; totā qulica și jumētate nōptea și-o petetrece în piața Fraseria, pe podulū de peste Rialto ori pe cheiulū dei Schiavoni, ascultāndū și făcēndū neroqii.

Pe copilulū acesta degeneratū alū lui Salvatorū l'amū vēdūtū aqī dimineță într'unu grupū de poporū lângā Baptistერიu, invinovātindū pe unul din cei mai tineri și mai iluștri nobili venețani, pe Batista Martinengo.

De obiceiū asta i este ocupațiā lui de căpeteniā și orfanii, nepoții lui, și chiarū copii lui decā n'ar avea altā hrānă decâtū căștigulū acestui pēcātōsū șefū de familie, de multe ori ar pute să mōrā de fōme.

Însē Dumneșeu, în prevēdētōrea lui înțelepciune, alāturi cu rēulū pune mai totdeuna și leaculū.

Orfanii și chiarū copiii acestui pārinte fără curagiū au găsitū o adevērātā Provedință în mātușā lorū și în muma lorū, fatā sdravēnā a munțilorū. Illyriei, pe care

am întâlnitū pe Piazzetta silindū-se sē-și facē pe bărbatulū sēu sē-și cumpeteze vorba.

Fumōsa Giovanna, cum îi qicū și astăzi gondolierii din piața Sf. Marcu și după cheu, face încā parte din corporațiā aducētōrelorū de apă din Venetiā.

Se nchie că chiarū și aqī nu este în Venetiā altā apă de bēutū decâtū apa din fântānile ducale și din câteva fântāni publice construite de stāpānire pentru trebuințele poporului.

De mai bine d'o miā de ani apa asta este împărțitā prin orașū de femei tinere și voinice, înbrācate aqī chiarū cu pitoresculū costumū alū muntencilorū Illyriei și Carnioliei: fusta scurtā cu colorī bātāioșe, ciorapi de lānă cari parū a fi de postavū și pantofi cu potcōve, partea de susū a pieptului și brațele gōle, pērulū prinsū la cēfā cu ace lungi de aur de Venetiā.

Femeile acestea ale Illyriei au trasū în totdeuna atēnțiunea străinilorū pentru înfāțișrea lorū bărbătēscā, pentru carnațiunea lorū vigorōsā și pentru ochii lorū mari îndrāsneti.

Fetele acestea ale munțilorū au fostū în totdeuna de-o înțelepciune proverbială. Venetiā era mai multū numai pentru ele unu popasū (locū de poposire.) Ele veneau adeseori aci însoțite de logodniculū lorū, căștigau aci cu greu d'er cu cinste ceva pārlūțe și se întōrceau erāși în munți unde se căsătoreau. Astfelū erau moravurile lorū.

Giovanna într'o bună dimineță se namorase de pescarulū Pietro, fiulū din urmă alū lui Salvatorū, și se mārītase cu elū. Nu trecū multā vreme și pricepū ce gēsālā mare făcuse.

(Va urma.)

